

[Aksel Larsen.]

om harmonisering af skattelovgivningen er ikke truffet endnu.

Svend Haugaard: Statsministerens forhåbninger med hensyn til, at misforståelserne i Grønlandspolitikken var bragt af vejen, vil jeg da gerne dele. Jeg er ikke helt sikker på det efter Grønlandsministerens redegørelse, men jeg håber meget, at der ikke skal blandes partipolitiske hensyn ind i Grønlandspolitikken. Jeg skal ikke bore dybere i det nu, det vil vise sig i arbejdet fremover, men jeg synes nok, det havde været rigtigt, om Grønlandsministeren i sin redegørelse havde erkendt, at den nyvurdering, som han i sin pressemeddelelse efterlyser, det er en nyvurdering, der er begyndt for flere år siden; derfor er det altså ikke noget nyt i dag, men noget, som er i fuld gang.

Efter Grønlandsministerens redegørelse må jeg i øvrigt forstå det sådan, at den, efter hvad han selv sagde, hårde kritik, der er fremført mod Grønlandsrådets medlemmer — her er jo ikke de danske undtaget — for at citere Grønlandsministeren selv, først og fremmest er beregnet for grønlandsk offentlighed, men i øvrigt derudover er ubegrundet.

Jeg må drage denne sidste slutning, fordi der ikke er fremført et eneste konkret eksempel på, selv om jeg spurgte efter det, at Grønlandsministeren selv har fremført vægtige ting til nyvurderingen, som vi andre har vendt det døve øre til. Tilbage står så, at der er nogle stykker, der har været skydeskive og været skydeskive uden anden grund, end at Grønlandsministeren skulle klare noget på hjemmefronten, men det skal vi se at bære med fatning.

Holger Hansen: Jeg vil gerne sige tak til Grønlandsministeren for det tilsagn om samarbejde, som han gav her fra talerstolen for et par timer siden; jeg forstod det som et tilsagn om fortsat samarbejde omkring de nye tanker og nye initiativer, der allerede er i gang. Ministerens pressemeddelelse gik jo, som det er blevet sagt, mere på den grønlandske del end på denne del af riget, og jeg skal ikke fremsætte kommentarer, heller ikke efter hr. Svend Haugaards udtalelser for et øjeblik siden.

Men må jeg gøre opmærksom på, at ministeren med sit ønske om samarbejde nu her fra talerstolen for et par timer siden udtalte dette, i hvert fald offentligt, for første gang. Det er det, jeg gerne vil takke for.

Ministeren pegede på, at jeg i mit indlæg før ikke havde citeret ministerens punkt 3 i pressemeddelelsen. Det er rigtigt, at det gjorde jeg ikke. I denne pressemeddelelse taler ministeren om nødvendigheden af kontakt med de forskellige organer, det være sig de grønlandske kommunalbestyrelser og Grønlandsrådet såvel som folketinget. Det er da klart, at denne kontakt er nødvendig, og jeg er enig med ministeren i dette. Det hører til ministerens embedsopgaver at have den kontakt og at formidle den kontakt, så heri er intet mærkeligt. Men jeg må gøre opmærksom på over for tinget og offentligheden, at ministeren rettede ikke noget udspil eller udtrykte ønske om samarbejde med de danske medlemmer i disse organer før i dag. Jeg er altså tilfreds med, at dette ønske er blevet udtalt, og jeg vil gerne for mit vedkommende kvittere og sige, at jeg ønsker det meget gerne.

Ministeren rettede i sin pressemeddelelse til slut et ønske om samarbejde med alle i Grønland. Må jeg meget stilfærdigt sige til ministeren for Grønland, at når han nu går ind i sit arbejde og henvender sig til offentligheden, gør han klogt i at huske, at han ikke alene er minister for Grønland i Grønland, men er minister for Grønland i hele riget.

Ministeren for udenrigsøkonomi, europæiske markedsanliggender samt nordiske anliggender (Ivar Nørgaard): Jeg har al respekt for, at man kan være modstander af dansk medlemskab af fællesmarkedet, men jeg synes, at de, der er det, burde have lidt orden i argumenterne. Nu har vi hørt fra hr. Aksel Larsens parti som et meget væsentligt argument igennem længere tid, at det farlige var, at vi ikke kunne melde os ud, og nu i dag får vi at vide, at det kan være noget frygteligt, at vi kan blive smidt ud. Man må vælge ét af argumenterne.

Jeg kan ikke begribe, at hr. Aksel Larsen ikke kan være tilfreds med det svar, jeg gav vedrørende det sociale og skattemæssige, for sagen er jo den, at intet organ, hverken